

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 527
Din data de 03.08.2016

Dosar nr: 27/2016

Petiția nr: 249/19.01.2016

Petent:

Reclamat: Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj și Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj-Napoca, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Turda, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Huedin, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dej,

Obiect: posibile fapte de discriminare instituite prin orarul diferențiat în programul cu publicul, pentru diverse categorii de persoane.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentei

1.1.

I. 2. Denumire și domiciliu reclamațiilor

2.1. Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj

2.2. Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Turda

2.3. Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Huedin

2.4. Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dej

2.5. Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Cluj-Napoca

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea vizează posibile fapte de discriminare instituite prin orarul diferențiat în programul cu publicul pentru diverse categorii de persoane. Astfel, petentul susține că părțile reclamate favorizează unele categorii de persoane în comparație cu persoanele fizice defavorizate.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare în data de 25.02.2016.

3.2. Prin intermediul adresei înregistrate sub nr. 249/11.02.2016 a fost citat petentul, pentru termenul de Consiliu la data de 25.02.2016. La termen, petentul nu s-a prezentat.

3.3. Prin intermediul adresei înregistrate sub nr. 725/11.02.2016 a fost citată partea reclamată, pentru termenul de Consiliu la data de 25.02.2016. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.4. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

4.1. Susținerea petentului

4.1.1. Sesizarea vizează posibile fapte de discriminare instituite prin orarul diferențiat în programul cu publicul pentru diverse categorii de persoane. Astfel, petentul susține că părțile reclamate favorizează unele categorii de persoane în comparație cu persoanele fizice defavorizate.

4.1.2. Petentul susține că persoanele juridice, avocații, notarii și persoanele autorizate sunt tratate preferențiat în accesul la ghișee și înscrierea la audiență. Sunt atasate programele de lucru cu publicul ale reclamațiilor.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Reclamata respinge acuzațiile de discriminare și susține că în conformitate cu art 3, alin 3 din Legea 7/1996, „modul de organizare și functionare, numărul, precum și arondarea acestora pe unități administrativ-teritoriale se stabilesc prin ordin cu caracter normativ al directorului general al Agenției Naționale”.

4.2.2. Se arată că, în conformitate cu Ordinul Directorului General al ANCPI nr 700/2014, înregistrarea și eliberarea lucrărilor se face pentru toate categoriile de solicitanți, în același interval orar, la nivel național.

4.2.3. În ceea ce privește ghișeele destinate deservirii cu prioritate a notarilor publici, acestea nu îi deservește exclusiv pe notari.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul constată că prin sesizarea introdusă, petentul acuză un tratament discriminatoriu materializat prin orarul diferențiat în programul cu publicul pentru diverse categorii de persoane.

5.2. **În drept**, **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) *Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.*

(4) *Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.*

5.3. Astfel, se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- fără să existe o justificare obiectivă.

5.4. În analiza elementelor faptei de discriminare, Colegiul Director față de elementul comparație, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995).

5.5. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.6. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.*”).

5.7. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „*pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*” [...]); în prezenta speță petentul se consideră discriminate pe bază de apartenență la grupul persoanelor fizice, în comparație cu grupul persoanelor juridice, avocaților, notarilor și persoanelor autorizate.

5.8. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „*Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în*

exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”, **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]”.

5.9. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 3: [...] „în afară cazului în care aceste prevederi, criteriile sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”.

5.10. Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

5.11. În ceea ce privește orarul diferențiat în programul cu publicul pentru diverse categorii de persoane, în opinia petentului partea reclamată favorizând anumite categorii de persoane (persoane juridice, avocați, notari, persoane autorizate) în comparație cu persoanele fizice, Colegiul director trebuie să analizeze situația comparabilă.

5.11.1. Astfel, se rețin apărările părții reclamate, prin care se arată că în conformitate cu Ordinul Directorului General al ANCPPI nr. 700/2014, înregistrarea și eliberarea lucrărilor se face pentru toate categoriile de solicitanți, în același interval orar, la nivel național.

5.11.2. Se reține și faptul că, în ceea ce privește ghișeele destinate deservirii cu prioritate a notarilor publici, acestea nu îi deservește exclusiv pe notari. Referentul de la relații cu publicul de la ghișeele care deservește, cu prioritate, notarii publici, înregistrează cererile primite atât de la secretarii birourilor notariale din municipiu, cereri și acte primite prin e-mail, fax, poștă sau curierat rapid de la birourile notariale din țară, cât și acte pentru toate categoriile de deponenți/solicitanți, inclusiv persoane fizice.

5.11.3. Privitor la înscrierea la audiențe, se reține că sunt accesibile și destinate tuturor categoriilor de solicitanți.

5.12. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul nu poate reține incidența **art.1 alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată**, în fapt neexistând o situație comparabilă.

5.13. În consecință, Colegiul director consideră că reclamatul a oferit o justificare obiectivă, arătând că, în condițiile legii, înregistrarea și eliberarea lucrărilor se face pentru toate categoriile de solicitanți, în același interval orar, la nivel național

5.14. Colegiul director constată că petentul nu se află în situație similară cu celelalte categorii de persoane menționate de acesta în cuprinsul sesizării și prin urmare nu există o situație de diferențiere între situații anologice, conform celor arătate la punctele de mai sus.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință ,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu există situație comparabilă;

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Hotărâre motivată și redactată de: P.F.M./B.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.